

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614204124
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1614204124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu maloletú M. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 19 Malacky, dieťa rodičov: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX Q., a G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. - N. XXX, Y. T., o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 06.10.2015 č.k. 8P/192/2014-75, jednohlasne (pomero hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava Malacky rozsudkom zo dňa 06.10.2015 č.k. 8P/192/2014-75, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej M. Y., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 110,- Eur na sumu 160,- Eur mesačne od 01.09.2014. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2014 do 30.09.2015 vo výške 650,- Eur uložil otcovi zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh matky zamietol, návrh otca na zníženie výživného na maloletú zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31.05.2011 č.k. 10C/4/2011-32 vo výroku o výživnom na maloletú. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1,2,3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, Zákona o rodine, § 154 ods. 1, § 160 ods. 1 OSP, keď po vykonanom dokazovaní zameranom na zistenie zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, ako aj odôvodnených potrieb maloletej dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2011 došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu rozhodnutia ohľadom výšky výživného, a to predovšetkým na strane maloletej. Za zmenu pomerov na strane maloletej považoval nárast jej potrieb, keďže od posledného rozhodnutia o výživnom prešla doba 4 rokov, maloletá absolvovala predškolskú prípravu, nastúpila do základnej školy, jej zdravotný stav sa zhoršil. Náklady maloletej či už v súvislosti so školou, fyzickým vekom alebo zdravotným stavom maloletej matka v konaní riadne preukázala, rovnako v konaní bolo preukázané, že otec nad rámec výživného na maloletú ničím neprispieva. Zmenu pomerov súd prvej inštancie ustálil v súlade s návrhom matky dňom 01.09.2014, t.j. nástupom maloletej na povinnú školskú dochádzku. Súd prvej inštancie uviedol, že matka maloletú vychováva sama, preto pri rozhodnutí o jej návrhu prihliadal na jej výlučnú osobnú starostlivosť o maloletú, tak citovú ako aj materiálnu. Konštatoval, že otec o maloletú nejaví vôbec žiaden záujem, na jej výživu prispieva nedobrovoľne prostredníctvom zrážok zo mzdy na základe exekúcie. Správanie otca k maloletej vyhodnotil ako ľahostajné, bez akýchkoľvek citových väzieb. Otcovi dal do pozornosti, že vyživovaciu povinnosť k maloletej si musí plniť ako prvoradú povinnosť, nemôže ju takmer v celom rozsahu prenášať na druhého rodiča, v danom

prípade na matku. Podotkol, že výživné má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami a teda otec je povinný z dosahovaného príjmu si svoje finančné záväzky a náklady usporiadať tak, aby si mohol vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške na maloletú plniť. Zohľadnil možnosti matky dosahovať primeraný príjem s ohľadom na jej zdravotný stav a čiastočnú invaliditu. U oboch rodičov zohľadnil skutočnosť, že rodičia bývajú u svojich rodičov a zatiaľ čo matka na chod domácnosti prispieva, otec podľa svojho vyjadrenia nie. Pokiaľ ide o zárobkové a majetkové pomery otca nezohľadnil ním tvrdené skutočnosti o nízkom príjme a poukázal na to, že otec pracuje v povolani, ktoré vo svojej podstate má dodržiavanie zákonov štátu, ktoré on sám vrátane súdnych rozhodnutí porušuje. Poukázal na konanie otca, ktorý aj napriek už existujúcim jeho dvom vyživovacím povinnostiam a tvrdení o vysokých nákladoch očakáva narodenie tretieho dieťaťa s novou partnerkou. Vyjadril názor, že otec nemôže využívať narodenie ďalšieho dieťa ako dôvod na zníženie výživného k starším deťom, rovnako otec nemôže uprednostňovať svoje potreby a potreby svojej partnerky pred potrebami svojich maloletých detí na jeho výživu odkázaných. Výživné vo výške 160,- Eur mesačne považoval za primerané a zodpovedajúce všetkým kritériám rozhodným pre určenie výšky výživného na maloletú. Vzhľadom na uvedené, súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Vzniknuté zročné výživné za obdobie od 01.09.2014 do 30.09.2015 súd prvej inštancie vyčíslil vo výške 650,- Eur, ktoré otcovi prikázal v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 OSP uhradiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej, ktorý so zvýšením výživného nesúhlasil z dôvodu, že jeho celkový príjem sa nezvýšil, pričom poukázal na zvýšenie príjmu matky, aj keď čiastočne invalidnej. Zdôraznil, že s novou partnerkou očakáva narodenia jeho ďalšieho dieťaťa s odôvodnením, že aj on chce mať šťastnú rodinu. Namietal tvrdenia uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie v súvislosti s jeho neplnením si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom s následkom vyvolania exekúcií a uviedol, že do uvedenej situácie ho dostala bývalá manželka, ktorá si neplnila povinnosti splácať spoločné pôžičky. Uviedol, že pokiaľ by nemal rodičov, voči ktorým má dlh 2000,- Eur, bol by z neho bezdomovec. Jeho nezaujme o maloletú M. sa snažil vyvrátiť tvrdením, že sa na ňu pravidelne pýta svojich rodičov. Uviedol, že pokiaľ bude výživné zvýšené, tak zročné výživné je ochotný splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 20,- Eur.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletých detí alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti a schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov a mieru ich osobnej starostlivosti o dieťa.

6. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletej, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletá plne odkázaná a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Banská Bystrica, rozsudkom zo dňa zo dňa 31.05.2011 č.k. 10C/4/2011-32.

7. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie toho názoru, že od posledného rozhodovania o výživnom došlo na strane maloletej k zmene pomerov, ktorú je potrebné premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane maloletej v zmysle podstatného zvýšenia jej odôvodnených potrieb, táto je nesporná, keďže výživné

bolo naposledy upravované v období keď maloletá navštevovala predškolskú dochádzku a náklady maloletej či už v súvislosti s fyzickým vekom, školskou dochádzkou, zdravotným stavom, či záujmovými aktivitami vzrástli, a to v rozsahu, ktorý súd prvej inštancie správne premietol do výšky výživného. Pokiaľ ide určené výživné vo výške 160,- Eur mesačne tak, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, táto zodpovedá v konaní preukázanému nárastu odôvodnených potrieb maloletej od posledného rozhodnutia o výživnom, a zodpovedá zárobným pomerom otca, jeho možnostiam a schopnostiam, so zohľadnením jeho vyživovaciu povinnosť k synovi G., ale aj skutočnosť, že otec sa o maloletú nezaujíma, nepodieľa sa na jej výchove a výdavkoch, čo otec svojim odvolaním nevyvrátil. Pokiaľ ide o odvolacie dôvody otca, tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pracovné zaradenie otca a jeho príjem určenému výživnému zodpovedá, pričom nehospodárne nakladenie s finančnými prostriedkami a neplnenie si svojich finančných záväzkov s následným vyvolaním exekúcií, nemôžu byť na ujmu maloletej. Odvolací súd súhlasí aj s názorom súdu prvej inštancie vyjadrenom v odôvodnení napádaného rozsudku, že vznik ďalšej vyživovacej povinnosti nemôže samo o sebe znamenať zníženie výživného v neprospech už skôr narodeného maloletého dieťaťa. Rodičia sú povinní svoje deti užiť podľa svojich možností a schopností, čomu by mali zodpovedne prispôbiť aj ich počet. V danom prípade vyživovaciu povinnosť a povinnosť starať sa o maloletú za otca supluje matka maloletej, ktorá z dôvodu svojho zdravotného stavu má obmedzené možnosti na trhu práce. Je zarážajúce, že otec, ktorý sa o svoju maloletú dcéru vôbec nezaujíma, vo svojom odvolaní špekuluje o možnom vyššom zárobku čiastočne invalidnej matky maloletej, na ktorú preniesol všetku svoju rodičovskú zodpovednosť.

8. S poukazom na uvedené, určená výška výživného súdom prvej inštancie zodpovedá kritériám rozhodným pre určovanie výživného na maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne určil aj počiatok zmeny pomerov, výšku ročného výživného, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58 CMP v spojení s ust. § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).